

CSUKÁS ISTVÁN

Apám, egy darázs és én

*Legelőször nézzük apámat,
vagyis hogy én nézem mosolyogva,
simléderes sapkáját felemelve
rövidre nyírt ősz fejét mutatja,
köszönés helyett a fején egy púpot,
már akkora mint egy fürjtojás,
mivel a simléderes sapka alatt
megcsípte egy darázs.*

*A púp megvan, hümmögöm, titkon
somolyogva, de hol a tettes?
Apám rám néz szigorúan: agyoncsaptam,
csak nem hagyom magam, ne nevetess!*

*Apám nyolcvannyolc éves, ez szép kor,
és még hetykén viseli a sapkát.
A darázs nem tudom mennyi, s nem is
tudom meg, mivel agyoncsapták,
egy púp maradt utána, szinte
semmi, mert az is lelobad,
meg talán ez a vers, illetve a ráeső
rész, de ezzel sem mondtam sokat.*

*Aztán üdvözöljük egymást apámmal,
sapka fenn, a darázs elfelejtve,
helyretesszük a felcserélt sorrendet,
csak én sóhajtok elfordulva, rejtve:
de szeretném, ha az én fejemet is
megcsípné egy darázs, bármily goromba,
esküszöm, hogy agyon se ütném,
nyolcvannyolc éves koromban!*

